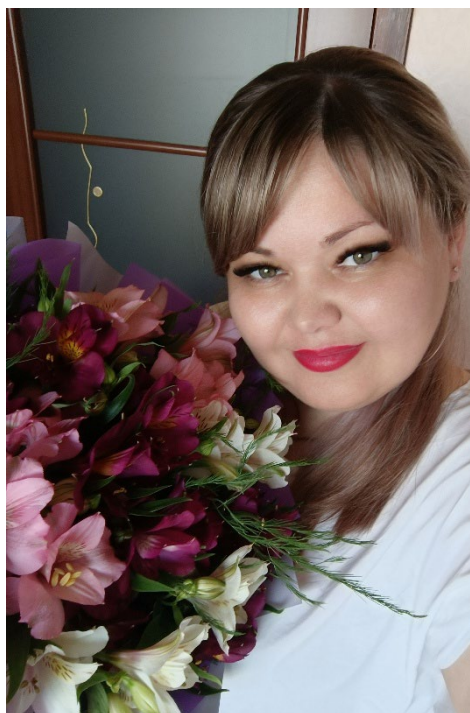

**Історія Наталії Власенко – учасниці обласного конкурсу
«Жінка Донеччини» 2025 року, в номінації «Творчiny змін та можливостей»**

Є люди, які приходять у світ, щоб залишити слід у серцях інших. Саме такою є Наталія Олександрівна Власенко – вчителька, наставниця й берегиня дитячих мрій, яка змогла перетворити найважчі випробування на джерело натхнення для інших.

Її шлях почався ще з дитячих мрій: навчати, підтримувати, бути поруч з дітьми. У 2009 році вона закінчила з відзнакою Донецький педагогічний коледж, згодом отримала вищу освіту у Слов'янському та Бердянському педагогічних університетах. Ось тоді школа стала її другою домівкою, а діти – головною цінністю життя. «Діти – це наше майбутнє», - каже педагогиня.

2014 рік змусив Наталію Олександрівну залишити Спартаківську загальноосвітню школу І-ІІІ ступенів Ясинуватського району. Це була болюча втрата: рідна школа, учні, колеги... Та вона знайшла у собі сили і стала частиною дружньої родини КЗ «Авдіївська опорна загальноосвітня школа І-ІІІ ступенів №2» Авдіївської міської ради Донецької області. Там Наталія Олександрівна знову відчула, що життя триває. Робота з дітьми окриляла її, давала сили вірити, що все буде добре. Її любов до учнів завжди проявлялася в дрібницях: щирій посмішці, вмінні вислухати, підтримати, дати мудру пораду, здатності бачити в кожному талант та вірити в свої сили. Вона завжди говорила: «Діти – це наше майбутнє. І від того, що ми дамо їм сьогодні, залежить наступний день громади та країни».

Та нове випробування прийшло 24 лютого 2022 року... Авдіївці почали покидати свої домівки та виїжджати у більш безпечні міста нашої країни. Залишити свій дім вдруге було надзвичайно важко. Вона залишалася з тими, хто не мав змоги поїхати: підтримувала дітей і дорослих морально, а також допомагала у буденних турботах, які в умовах бойових дій стали справжнім випробуванням. Це був час, коли навіть маленький прояв доброти рятував життя. Повернутися до школи після цих подій було нелегко. Але завдяки підтримці колег Наталія Олександрівна знову повернулася до улюбленої роботи. Вона знайшла сили працювати далі. Учні надихали її своїм бажанням навчатися, попри розлуку та обставини. «Ми розкидані по містах та країнах, але ми – одна команда», - любить повторювати вона.

Другий рік поспіль Наталія Олександрівна очолює учнівське самоврядування «Голос молоді». Для неї це не просто організація - це спосіб навчити дітей бути лідерами, відповідальними, небайдужими. Під керівництвом педагогині учнівський парламент має кілька міністерств: культури, спорту, інформації та національно-патріотичного виховання. Вони проводять творчі заходи, змагання, інформаційні проєкти й благодійні акції. Таким чином учасники самоврядування набувають важливого досвіду співпраці, лідерства, допомоги іншим. Учні та колеги разом із наставницею активно долучалися до численних ініціатив:

✓ Благодійні збори для ЗСУ та переселенців – школярі робили листівки й обереги, організовували ярмарки, а зібрані кошти спрямовували на допомогу військовим та родинам, які опинилися у тяжких життєвих ситуаціях.

✓ Культурно-просвітницькі онлайн-проєкти – створення спільних відеороликів, читання віршів, дистанційні концерти для підтримки однолітків за кордоном.

Це дає учням відчуття єдності, а їх наставниці – впевненість, що її праця не марна.

Окрім того, Наталія Олександрівна пройшла навчання за програмою «Психосоціальна підтримка особистості в умовах війни» в рамках проєкту «Покращення та розширення життєво необхідних послуг для підтримки дітей в Україні», який реалізується Благодійною організацією «Благодійний фонд «Стріт Чайлд Україна» у партнерстві з БО «Благодійний фонд «Все буде добре – Україна». Це стало важливим кроком для неї - адже сьогодні вчитель має бути не лише педагогом, а й другом, психологом, наставником. Вона вміє знайти слова, які повертають віру в майбутнє.

За багаторічну сумлінну працю, за високу професійну майстерність, досягнуті успіхи у справі навчання та виховання учнівської молоді неодноразово була нагороджена почесними грамотами та подяками від адміністрації школи та відділу освіти.

Сама Наталія Олександрівна переконана: «Якщо ми підтримаємо дітей зараз, то наша громада обов'язково відродиться. Бо саме учні – це наше майбутнє!»

Її історія – це приклад того, як жінка може змінювати світ навколо себе, даруючи іншим надію, тепло і силу йти вперед.